

Cuba, eternul paradis exotic ținut departe de globalizare, nu înseamnă doar plaje albe, mare cristalină și aglomerație urbană. La nici 200 de kilometri de Havana, există un colț rustic de o frumusețe aparte: Viñales.

Viñales se remarcă prin străzile drepte pe care se înșiră casele coloniale din cărămidă și lemn, viu colorate și care te îndeamnă la relaxare prin balansoarele de pe terasa fiecăreia. Aici, oamenii trăiesc ca acum câteva sute de ani: lucrează cu boii terenurile, unde plantează ceea ce e considerat a fi cel mai bun tutun din lume, caii sunt parte din decor, iar imaginea de cowboy e prezentă în fiecare localnic. Singurul lucru ce s-a schimbat aici e destinația spațiilor: dormitoarelor au devenit camere de oaspeți, iar terasele și curțile interioare au fost transformate în restaurante. Viñales e acum turistic.

TURIST ÎN VIÑALES

De cum ajungem, prima activitate pe care gazda ne-o propune este o scurtă excursie la cele mai importante obiective naturale din jurul satului. Și nu oricum, ci cu mașini Lada din anii '70! Zis și făcut. Mașina clasică roșie, cămașa în carouri, pălăria cu lateralele ridicate, bocancii înalți și ochelarii de soare tip aviator care lasă să se vadă ridurile încruntării fac din șoferul nostru o poveste autentică. Se spune că aici sunt cele mai frumoase peisaje din Cuba. De aceea, toată zona a fost declarată monument național și rezervație a biosferei. Drumul ne poartă chiar prin Valle de

Satul este liniștit, colorat, iar la prânz pare gol.

Interioarele respectă tradiția locală prin design.

Leșirea pe apă din Cueva del Indio, uluitoare!

Viñales, cu un relief nemaîntâlnit. Rocile cu forme neregulate parcă au picat din cer în urmă cu mii de ani, s-au înfipt în pământ, iar vegetația le-a cucerit în tot acest răstimp. Ca prin farmec – al peisajului –, ajungem la prima oprire: **Cueva del Indio**. Numele (Peștera Indienilor) a fost dat de trecutul grotiei: a fost un spațiu în care au locuit indigenii. Ascunsă de vegetația luxuriantă din jur, numai aleea ne ghidează spre intrarea principală. Câteva scări ne duc în subteranul neregulat: ba mă minunez de înălțimea tavanului, ba mă cocoșez ca nu cumva să mă lovesc de „grinzile“ naturale. Plină de forme stranii ce au prins contur în milioane de ani, aleea duce spre un lac subteran. De aici, turul continuă cu barca până spre portalul luminos spre exterior, unde rămânem la debarcader.

Șoferul ne așteaptă și ne duce îndată la altă peșteră, **Cueva de San Miguel**, unde tot acoperișul de la intrare e folosit pentru a adăposti un restaurant. Deși priveliștea e foarte plăcută, preferăm să ne îndepărtăm de o capcană turistică. **Mural de la Prehistoria** ne așteaptă, ba chiar și norul ce dorește să se scuture e indulgent. Numele locului (Zidul Preistoriei) nu se referă numai la vârsta sa, ci la pictura deosebită făcută pe 120 de metri lungime în 1961 de 18 oameni în patru ani. Desenul, prin melcul imens, dinozauri, creaturi marine și oameni, simbolizează teoria evoluției din preistorie până astăzi.

Nu încerca să te duci la baza lui, Zidul Preistoriei se vede cel mai bine de la distanță, pentru că e imens.

Când privești spre Valle de Viñales, bucură-te de un mojito cu rom local!

Cu caii pe plantații, cea mai frumoasă experiență.

Rularea unui trabuc înseamnă artă și răbdare.

Ultima oprire a turului nostru este o **terasă** de pe deal cu vedere spre toată Valle de Viñales.

CU CAII LA PLANTAȚIA DE TUTUN

Să mergi călare pe câmpurile verzi smarald din Viñales este un **must do**, spun turiștii. Caii de rasă mică sunt atât de obișnuiți cu turiștii și traseul, că nici nu mai au nevoie să-i mâne cineva. Și, deși ei sunt plictisiți, orice vizitator este extrem de încântat de viața „campesina“ (de la țară), cu oameni pe câmp ce ară cu bovinele sau culeg cu mâna roadele naturii, de caprele ce stau la marginea drumului de pământ, de porcii sălbatici ce se tăvălesc prin băltoacele din pădure făcute de ploaie cu o seară în urmă. Șopârlele, fluturii zburdalnici și păsările colorate, cu triluri spectaculoase sunt parte din

O terasă ce te invită să lenevești toată ziua, sorbind rar din cocktailurile reci!

peisaj. Ajungem și la o plantație de tutun cu depozit, unde un tabaquero cubano simpatic ne întâmpină cu voce bună și cu un stoc de mojito cu gheață! „Știți cum se fac trabucurile?“ Și așa aflăm că nimic nu e atât de simplu cum pare pentru cele mai râvnite țigări din lume. Plantarea tutunului se face între decembrie și februarie, iar frunzelor le trebuie două luni și jumătate ca să fie perfecte. Culese separat din plantele de 1,6 metri (frunzele din vârf sunt cele mai tari, cele de jos sunt

cele mai slabe și, în funcție de asta, se fac diverse categorii de trabucuri), au nevoie de trei, patru luni pentru a se usca, în funcție de umiditatea aerului. Apoi, statul ia 90% din recoltă și-i lasă proprietarului restul pentru consumul propriu sau vânzare. „E bine că ne rămâne și atât!“, spune bucuros al nostru tabaquero, în fața șocului pe care l-am avut aflând această informație. Apoi, ei primesc doi dolari pe kilogramul de tutun, din care ies opt țigări ce se vând apoi cu 20 de dolari pe piață.

LA TÂRG

În zilele de fiesta (sărbătoare), Viñales e un furnicar viu, vesel și extrem de colorat. Târgurile de artizani și de antichități se întind de-a lungul străzilor, de nici nu știi unde să mă uit mai întâi și cui să-i răspund prima oară: „De unde ești?“, „Hai să te ajut, ce cauți?“ sau „Ți place în Cuba?“ sunt doar câteva dintre întrebările care răsună în jurul meu, de bărbați și femei deopotrivă. Cercei din os sau scoici, statuete sculptate în lemn, brelocuri din piele, instrumente muzicale locale, traiste din cânepă, machete de mașini din cutii de aluminiu, CD-uri cu cântece locale, toate sunt la libera negociere. Poate, în schimbul tricoului de pe tine, le poți avea pe toate!